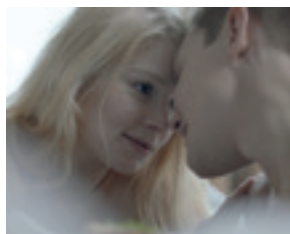

Interoga TIFF

Agusti Villaronga va fi prezent azi la proiecția filmului *Cușca de sticlă*, de la 20:30, la cinema Florin Piersic.

»Pagina 4

Norwave

Cucerirea norvegiană vine cu filme, concerte și invitați speciali. Iată meniul complet al filmelor.

»Pagina 8

Proiecție-maraton

Azi, de la ora 12:00, la Cinema Arta, proiecția integrală a celui mai bizar serial de la *Twin Peaks* în-coace: *Micuțul Quinquin*.

»Pagina 11

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#3

Duminică | 31 mai | 2015
www.tiff.ro

TIFF. 14 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 29.05–07.06.2015

English Pages: 6 – 7

Weekend la castel: *Berlin, simfonia unui mare oraș*

Filmul lui Walter Ruttmann e cea mai mare capodoperă a genului filmului-simfonie a unui oraș, o specie cu totul aparte a cinema-ului mut al anilor '20-'30. Va fi acompaniat live de trupa Zenzile, pionierii dub-ului francez.

Combinând secvențe din viața cotidiană a Berlinului anilor '20 cu o compoziție simfonică a lui Edmund Meisel, pelicula lui Ruttmann e un compendiu al arhitecturii și infrastructurii urbane ale epocii și a claselor sociale care populau urbea,

dar mai ales al dinamicii dintre acestea. Sunt puține filme mai concentrat-nostalgice decât cel de față; în primul rând, e un testament al cinema-ului german de avangardă înainte ca acesta să fie acaparat de propaganda nazistă a lui Goebbels, o epurare care a trimis talentul german de film spre Hollywood, în anii

'30-'40. În al doilea rând, e șansa de a vedea vechiul Berlin, așa cum era înainte de a fi bombardat în timpul războiului - cu versiunea aceasta a orașului s-a prăpădit și Ruttmann însuși, fotograf de război, mort în 1941.

Mark Racz

Cinematografele TIFF

→ CINEMA FLORIN PIERSIC

P-ța Mihai Viteazul, nr. 11

→ CINEMA ARTA

Str. Universității, nr. 3

→ Cinema Victoria

Bd-ul Eroilor, nr. 51

→ CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

P-ța Lucian Blaga, nr. 1-3

→ PIAȚA UNIRII OPEN AIR

(Piața Unirii)

→ CERCUL MILITAR

Piața Avram Iancu, nr. 1-3

→ CINEMA CITY IULIUS

(în incinta Iulius Mall)

str. Alexandru Vaida Voievod, nr. 53B

→ INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ MĂNĂȘTUR OPEN AIR

zona complexului „Nora”

→ CINEMA MĂRĂȘTI

str. Aurel Vlaicu, nr. 3

→ DEPOZITUL DE FILME

str. Septimiu Mureșan, nr. 31-35

AperiTIFF

Redactor-șef:

Laura Popescu

Reporteri:

Roxana Badea
Rucandra Pintea

Redactor-șef-adjunct:

Radu Meza

Fotograf:

Claudiu Morar

Secretar de redacție:

Bogdan Beșliu

Graphic design:

Carmen Gociu
Andrei Pastuhov

Redactori:

Anca Grădinaru

Daniel Iftene

Ion Indolean

Georgiana Madin

Cristi Mărculescu

Cătălin Mesaru

Cătălin Moise

Mark Racz

Ilustrație:

Matei Branea

Tipărit la:

Compania de Producție

Tipografică

Informații bilete

→ Puncte de vânzare:

ON-LINE pe www.biletmaster.ro

Cinema Florin Piersic, Cinema Arta, Cinema Victoria, Cinema City Iulius, Piața Unirii, Cercul Militar, Casa de Cultură a Studenților și Casa TIFF (pentru invitați și persoanele acreditate)

→ Program: 09:00 - 23:00.

→ Prețuri:

● BILETE CUMPĂRATE CU ANTICIPAȚIE

(cu minim o zi înaintea proiecției)

Bilet de intrare obișnuit (valabil pentru o singură proiecție): **10 lei**Bilet pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei** (biletul se cumpără în baza prezentării carnetului/legitimăției de elev/student sau a talonului de pensie; la intrarea în săli se vor solicita documentele mai sus-menționate)

● BILETE CUMPĂRATE ÎN ZIUA PROIECȚIEI FILMULUI

Bilet de intrare unic (valabil pentru o singură proiecție) pentru toate categoriile de spectatori: **12 lei**.

BILETE CU REGIM SPECIAL

Pentru copii și elevi: **8 lei**

(valabil doar pentru proiecțiile de film din programul EDUCATIFF)

Proiecțiile din Piața Unirii Open Air: **8 lei**Proiecțiile de la Cinema Mărăști: **8 lei**Concertele organizate la Casa TIFF: **15 lei****Accesul este gratuit la proiecțiile****Mănăștur Open Air, Depozitul de****Filme și evenimentele din TIFF****Campus.**

Intrarea va fi pe bază de bilet cu valoare zero la filmele din Focus Norvegia și la concertul de jazz al lui Tord Gustavsen.

Concert la Casa TIFF

MOEBIUS ȘI SATELLITES

Dublu concert în această seară la Casa TIFF, începând cu ora 21:30, cu trupele Moebius și Satellites, trupe neaoșe de muzică alternativă ba psihedelic-onirică, ba grunjos-viguroasă. Trupa Moebius tocmai ce a împlinit doi ani de existență, doi ani în care ne-a hrănit plăcut așteptările cu piese precum G (întâmplarea face ca această piesă să fi împlinit doi ani de curând), *Roboți Japonezi*, *Stranger*, *German Siren* sau *Kailash*, iar muzica pe care o practică este un melanj de cioburi de vis și de frânturi de vertij psihedelic, construcții muzicale ce converg spre supernove sonore, o serie de mozaice auditive în perpetuă detonare. Satellites sunt o semi-anomalie extrem de binevenită și plăcută în peisajul muzical autohton, o creatură muzicală nu foarte mult întâlnită prin zonele astea. E vorba despre o trupă din doi oameni care reușește să sune cum și-ar dori să sune trupe cu mai multă experiență și background muzical, adică profesionist, cu producție de calitate înaltă și cu o energie incredibilă.

– Cătălin Mesaru

VOX POP

NOUĂ VIEȚI

„Pot face o paralelă oarecum deplasată între acest film și un film alb-negru cu Humphrey Bogart. Mi s-a părut un film cvasidramatic, care reușește să te țină pe scaun până la sfârșit.” – **Călin, 40 de ani, economist, Cluj-Napoca**

„Un film frumos și chiar dacă e

vechi de 50 de ani, îl consider un film de referință pentru cinematografia modernă.” – **Dorina, 55 de ani, inginer, Cluj-Napoca**

„Un film interesant, mai ales dacă ne raportăm la perioada în care a fost realizat. Are un fir al acțiunii care a reușit să mă capteze până la

final.” – **Nicu, 32 de ani, avocat, Cluj-Napoca**

REMAKE REMIX RIP-OFF

„Mi-a plăcut foarte mult. Eu mi-am făcut dizertația pe melancolia inspirată de Orhan Pamuk, deci filmul mi-a satisfăcut curiozitatea.” – **Olga, doctorandă, Cluj-Napoca**

„Este un film original, cu o poveste interesantă și legată într-un mod foarte frumos de evenimentele din 2013 din Turcia. Nu credeam că se poate construi o legătură între cinematografie și protestele din Gezi.” – **Cosmin, 35 de ani, avocat, Cluj-Napoca**

TIFFar - Amintiri despre Prima Dată

Primul film văzut la TIFF de Mihai S. a fost Oslo 39. Amelia V. nu își mai amintește cum a fost prima dată, așa că a ales să ne povestească despre prima dată memorabilă, Electroma. Pentru Marius T, prima dată a fost un film de Wim Wenders.

1. Primul tău film la TIFF și-a depășit sau înșelat așteptările?
(M) – Mi-a depășit, clar, așteptările. Dar majoritatea filmelor de la TIFF îmi depășesc mereu așteptările, deși știu că sunt bune.
(A) – Întotdeauna mi-au depășit așteptările filmele de la TIFF.
(MT) – Mi-a depășit așteptările.

2. L-ai văzut singur, în cuplu sau în grup?
– Am fost cu un prieten atunci.
– Singură.
– În cuplu.

3. A fost confortabilă poziția în care l-ai văzut?

– Da, foarte confortabilă.
– Atunci, da, da.
– Da, a fost confortabilă.

4. A fost unul lung sau unul scurt?
– Mediu. Nici prea lung, nici prea scurt – mediu.
– Potrivit. Nu mi s-a părut nici prea lung, nici prea scurt.
– A fost un film...lung.

5. A fost un românesc lent, un japonez bizar sau un norvegian rece?
– Un norvegian rece, da.
– Niciuna din aceste trei variante.
– Un românesc lent.

6. Ai simțit nevoia să te protejezi?
– Nu, am acceptat experiența cu tot sufletul meu.
– Nu, nu. Am fost deschisă pe tot parcursul filmului.
– Nu.

7. Ai rămas înăuntru până la sfârșit?

– Da, ca de obicei.
– Da.
– Da, da, cu siguranță.

8. Ai fost zgomotos sau ai tăcut tot timpul?
– Cred că am fost tăcut, dar ceilalți ar putea să spună, nu eu.
– Am tăcut tot timpul.
– Am tăcut tot timpul.

9. Te-a durut, ai suspinat, ai răs sau ai plâns?
– Un pic din fiecare.
– Cred că toate la un loc în același film.
– Am răs.

10. Recunoaște, ai filmat vreo secvență cu telefonul?
– Nu, nu. Never ever!
– Nu.
– Nu, în niciun caz.

11. Care e primul lucru pe care l-ai făcut după ce ai ieșit de la film – ai fumat o țigară, ai făcut un duș sau

ți-ai ținut iubita în brațe?
– M-am dus repede acasă, să învăț pentru examenul de a doua zi.
– M-am bucurat de experiență.
– Primul lucru – am fumat o țigară.

12. Preferi în aer liber, pe lumină sau pe întuneric?
– Pe rând, în fiecare.
– În aer liber.
– Prefer să nu răspund.

13. Părinții tăi au aflat că ai fost la TIFF?
– Da, au aflat. N-am avut ce face, s-a aflat, asta e.
– Da, au aflat.
– Da, au aflat.

14. Acum ai o relație pe termen lung cu TIFFul sau a fost o aventură de o noapte?
– Nu, a fost dragoste la prima vedere, iar acum avem o relație de lungă durată. De câțiva ani, chiar.
– De foarte lungă durată.
– Am o relație de lungă durată.

Week-end la Castel

CETATEA MICILOR
ANTREPRENORI

Foto: Adi Bulboacă

Azi, de la 12.00 până seara, la Castelul Banffy din Bonțida, copiii între 7 și 14 ani sunt invitați să învețe meșteșuguri vechi și meserii noi, esențiale pentru viața oricărei cetăți.

La intrare, fiecare copil va primi câte trei cupoane și o hartă cu activitățile la care poate participa. Cele trei cupoane nu sunt suficiente însă pentru o întregă zi de joacă, așa că va trebui să meargă la Punctul de informare să afle la ce ateliere e nevoie de personal.

Iată atelierele la care copiii pot participa și câștiga puncte:

Electrician eco-parc de eoliene
Energobit

Antrenament de energizare
jocuri outdoor în echipă cu fundația Awana

Atelier de experimente
pentru micii oameni de știință cu Asociația Mănuțe Pricepute

Atelierul „WAKE UP”
povestea planetei pe care trăiești
Habar Studio

Icoane pe sticlă
Muzeul Etnografic al Transilvaniei

Baloane de săpun uriașe
Asociația Mănuțe Pricepute

Vrei să știi cum e să fii Robin Hood?
tras cu arcul - Domeniul Arcașilor Cluj

Atelier de porțelan
Asociația Caolin

Introducere în lumea magiei
cu Marcel Cîrstea

KOMAKIZA
atelier de fierărie cu Emanuel Bezerita

Atelier de animație
TIFF Studio cu Cecilia Felméri

Nuiaua fermecată
împletituri din nuiete de răchită –
Mestershukar Boutiq

Rock star pentru o zi
Rock Academy

Atelier de street dance
join the flashmob! - T-Dance

Atelier de ciocolată
Dorottya Rozsi

Atelier de țesut la război
cu Pălăguța Hodor

Eu și clown-ul meu
atelier de improvizație cu
Patricia Brad

Kiddo fun corner
un zmeu al meu, jocuri de grădină
gigant, face painting cu Kiddo
Style by Julia Felfalusi

Circuit turistic în Europa
Eximtur și Playful Learning

Double dutch și frisbee
săritul cu coarda de 4m cu
Asociația Sportivă Gebefügi

Toba, fluierul și jocul
cum se cântă, dansează și joacă în
diferite părți ale lumii cu Cercul Întreg

Concert

TORD GUSTAVSEN &
SIMIN TANDER

Celebrul pianist de jazz **Tord Gustavsen** și artista afgano-germană **Simin Tander** vor susține un concert aparte azi, la Casa de Cultură a Studenților, la ora 20:00, în cadrul programului NORWAVE, finanțat de granturile SEE și norvegiene prin Fondul Bilateral Național, gestionat de Ministerul Fondurilor Europene și derulat în parteneriat cu Norwegian Film Institute.

„Un stil unic de a cânta la pian”, scrie revista de specialitate „All about Jazz”, apreciind performanțele sale. La cei 44 de ani, Gustavsen este unul dintre cei mai prolifici pianisti actuali, iar

muzica sa - sofisticată, dar instant memorabilă. Simin Tander este una dintre vocile remarcabile ale jazz-ului actual, un star în ascensiune care

îmbină original jazz-ul occidental cu ritmurile din Orientul Mijlociu. Intrarea va fi pe bază de bilet cu valoare zero.

MULAN® "Tiff Landmarks" DE MATEI BRANEA

Program / duminică / 31 mai

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 – Ce se întâmplă, documentarele?
Vizița (The Visit)
Michael Madsen / Danemarca, Austria, Finlanda, Norvegia / 82' / [2R1]

13:00 – Suspecți de serviciu
Cheie-casă-oglină (Key House Mirror)
Michael Noer / Danemarca / 95' / [2R2]

15:30 – Supernova
O viață mai bună (The Way Out)
Petr Václav / Cehia, Franța / 102' / [2R3]

18:00 – Norwave – Focus Norvegia
Domnișoara Julia (Miss Julie)
Liv Ullmann / Norvegia, Marea Britanie, Canada, Statele Unite, Franța, Irlanda / 129' / [2R4]

20:30 – 3x3
Cușca de sticlă (Tras el cristal)
Agusti Villaronga / Spania / 107' / [2R5]

23:00 – Supernova
Călătoria lui Chasuke (Chasuke's Journey)
Hiroyuki Tanaka / Japonia / 106' / [2R6]

CASA DE CULTURĂ A
STUDENȚILOR

14:00 – Supernova
Cu inima împăcată (Silent Heart)
Bille August / Danemarca / 98' / [2C1]

16:00 – Umbre
Noapte bună, mami!
(Goodnight Mommy)
Severin Fiala, Veronika Franz / Austria / 100' / [2C2]

CERCUL MILITAR

13:15 – Norwave - Focus Norvegia
Scrisoare către rege (Letter to the King)
Hisham Zaman / Norvegia, Emiratele Arabe Unite / 73' / [2W1]

15:45 – EducaTIFF
Slăbănoaga de soră-mea (My Skinny Sister)
Sanna Lenken / Suedia, Germania / 95' / [2W2] /
(vârsta 11+)

18:15 – Cuvintele sunt de prisos
Pentru totdeauna (Forever)
Margarita Manda / Grecia / 87' / [2W3]

20:45 – Norwave – Focus Norvegia
Goana după Berlusconi
(Chasing Berlusconi)
Ole Endresen / Norvegia / 82' / [2W4]

23:15 – Supernova
Copilul nimănui (No One's Child)
Vuk Rsumovic / Serbia, Croația / 95' / [2W5]

CINEMA VICTORIA

10:00 – Ziaua Maghiară
Ambasadorul la Berna
(The Ambassador to Bern)
Attila Szasz / Ungaria / 76' / [2V1]

12:30 – Cuvintele sunt de prisos
Dragoste în ture (Labour of Love)
Aditya Vikram Sengupta / India / 84' / [2V2]

15:00 – Fără Limită
Ce ne desparte (What's Between Us)
Claudia Lorenz / Elveția / 91' / [2V3]

17:30 – Fără Limită
În pivniță (In the Basement)
Ulrich Seidl / Austria / 85' / [2V4]

20:00 – Competiție
Nopti de vară (Les nuits d'été)
Mario Fanfani / Franța / 100' / [2V5]

22:30 – Competiție
Melbourne
Nima Javidi / Iran / 91' / [2V6]

CINEMA ARTA

10:00 – Cuvintele sunt de prisos
Parabellum
Lukas Valenta Rinner / Argentina, Austria, Uruguay / 75' / [2A1]

12:00 – Proiecții speciale
Micuțul Quinquin (P'tit Quinquin)
Bruno Dumont / Franța / 198' / [2A2]
PROECȚIE MARATON
Filmul rulează în 2 părți, cu o pauză de 15 minute
The film will play in 2 parts, with a 15 minute
intermission

16:30 – Ce se întâmplă, documentarele?
Tineretul german (Une jeunesse allemande)
Jean-Gabriel Périot / Franța, Elveția, Germania / 97' / [2A3]

19:15 – 3x3
Încă o zi la soare (Water Easy Reach)
Bent Hamer / Spania, Norvegia / 95' / [2A4]

21:30 – Fără Limită
Spaime nemțești (German Angst)
Jörg Buttgerit, Michal Kosakowski, Andreas Marschall / Germania / 112' / [2A5]

00:00 – Umbre
scurtemetraje, partea a II-a / Shadows, Shorts II
66' / [2A6]

UNIRII OPENAIR

21:45 – Piața Unirii
Theeb
Naji Abu Nowar / Iordania, Marea Britanie, Emiratele Arabe Unite, Qatar / 100' / [2U1]

MĂNĂȘTUR OPENAIR

22:00 – Focus Argentina
Patronul, anatomia unei crime
(El patron, radiografia de un crimen)
Sebastián Schindel / Argentina, Venezuela / 98' / [2M1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 – Ce se întâmplă, documentarele?
Marginalii (Misfits)
Jannik Splidsboel / Danemarca, Suedia, Statele Unite / 74' / [2F1]

CINEMA CITY IULIUS 3

14:30 – Norwave – Focus Norvegia
Cineva ca tine (Must Have Been Love)
Eirik Svensson / Norvegia, Finlanda / 85' / [2X1]

17:00 – Focus Argentina
Refugiații (Refugiado)
Diego Lerman / Argentina, Columbia, Franța, Polonia, Germania / 93' / [2X2]

19:30 – Fără Limită
Camera interzisă (The Forbidden Room)
Guy Maddin, Evan Johnson / Canada / 130' / [2X3]

22:00 – Fără Limită
Camerista Lynn (The Chambermaid Lynn)
Ingo Haeb / Germania / 90' / [2X4]

CINEMA CITY IULIUS 4

13:00 – Umbre
În căutarea iubirii adevărate (True Love Ways)
Mathieu Seiler / Germania / 102' / [2Y1]

15:00 – Supernova
Pierdut în Karastan (Lost in Karastan)
Ben Hopkins / Marea Britanie, Georgia, Franța, Germania / 93' / [2Y2]

17:30 – Retrospectiva Mircea Daneliuc
Croaziera (The Cruise)
Mircea Daneliuc / România / 114' / [2Y3]

20:00 – Focus Argentina
Aer liber (Aire libre)
Anahí Berneri / Argentina, Uruguay / 102' / [2Y4]

22:30 – Fără Limită
Buncărul (The Bunker)
Nikias Chryssos / Germania / 85' / [2Y5]

CINEMA MĂRĂȘTI

18:00 – Supernova
Trei ferestre și-o spânzurătoare
(Three Windows and a Hanging)
Isa Qosja / Kosovo / 94' / [2Z1]

20:30 – Ce se întâmplă, documentarele?
Cine l-a răpît pe Johnny? (Who Took Johnny)
David Beilinson, Michael Galinsky, Suki Hawley / Statele Unite / 81' / [2Z2]

TIFF CAMPUS

21:45 – După 25 de ani
Dansatorii din Dessau (Dessau Dancers)
Jan Martin Scharf / Germania / 91' / [2S1]

CASTELUL BANFFY BONȚIDA

21:45 – Evenimente Speciale
Berlin, simfonia unui oraș
(Berlin: Symphony of a Great City)
Walter Ruttmann / Germania / 65' / [2B1]

Cineconcert ZENZILE

InterogaTIFF

Iulia Rugină, program manager Transilvania Talent Lab

Astăzi începe Transilvania Talent Lab. Iulia Rugină – regizoare și scenaristă (*Love Building, Să mori din dragoste rănită*) ne dă câteva repere despre a patra ediție.

Ce e la fel, ce s-a schimbat la TTL de la prima ediție și până acum?

Transilvania Talent Lab a intrat de anul acesta sub umbrela TIFF Industry. Asta înseamnă că ne luăm puțin mai în serios și pășim către un nivel profesionist. TTL e probabil cel mai mic copil din familia TIFF Industry, dar tocmai a trecut din clasa zero în clasa întâi.

Structura s-a schimbat față de celelalte trei ediții. Am trecut la un mod de lucru mult mai aplicat și cred că mult mai folositor pentru participanți. Avem opt participanți, patru scenariști/regizori și patru producători, cu toții la început de carieră și în pregătire cu primul proiect de lungmetraj. Vor lucra în perechi, un regizor/scenarist + un producător, pe proiectul propus de regizori/scenariști, și vor simula, practic, etapele de dezvoltare ale unui proiect cinematografic de lungmetraj.

Ce a rămas la fel e interacțiunea lor directă cu industria cinematografică europeană. Întâlnirile cu cinești români în cadrul seminariilor și al studiilor de caz. Masterclass-urile deschise publicului cu invitați ai festivalului. Și toată această socializare care se întâmplă de obicei la TIFF și e foarte benefică.

Martina Bleis și Sirkka Moeller sunt trainerii TTL anul ăsta. Cum au fost alese și care e direcția trainingului din acest an?

Martina și Sirkka sunt două persoane cu extrem de multă experiență în dezvoltarea de proiect la nivel internațional, plus o importantă experiență didactică. Sirkka a fost trainer la toate celelalte ediții TTL. Martina vine la TIFF de foarte multă vreme, așa că ne-am gândit să le aducem împreună. Vor petrece cinci

zile cu cei opt participanți și vor lucra aplicat pe proiectele lor.

Masterclass-urile TTL au devenit oarecum o tradiție între evenimentele TIFF-ului. Ce îi face pe oameni să se adune în marea de la Napoca 15 anul ăsta?

Masterclass-urile sunt cel mai direct mod de a interacționa cu cinești extrem de importanți din cinema-ul mondial. Să le ascuți poveștile, să le pui întrebări, să fii pur și simplu în aceeași cameră cu ei. Sunt lecții de cinema la cel mai înalt nivel și nu costă nimic. Anul acesta discutăm despre scenaristică cu Clare Downs, despre noua eră

digitală cu Jon Reiss, despre regie cu Timothy Wheeler, Eirik Svensson și Mircea Daneliuc, despre actorie cu Nastassja Kinski.

Ce te motivează la jobul de coordonator TTL, încă de la prima ediție?

Faptul că descoperi niște oameni talentați la început de carieră și contribui, cumva, la drumul lor către cinematograful profesionist e extraordinar. TTL-ul face foarte mult bine și asta mă motivează, de fapt. Să fac parte din ceva ce face foarte mult bine.

Dacă ai avea în față un tânăr regizor / scenarist sau producător

român, cum l-ai convinge să aplice la TTL?

Cred că un tânăr regizor, scenarist sau producător român care își dorește să pășească în forță în industria de film nu are nevoie să fie convins de nimeni să aplice la TTL. Chiar e un loc care îți deschide larg foarte multe uși deodată. Ești în mijlocul celui mai mare festival de film din România, ești în contact direct cu toți oamenii care contează în industria de film internațională, ai parte de training și întâlniri *on-the-job*. Nu văd cum nu ai vrea să începi fix de aici.

A consemnat Laura Popescu

InterogaTIFF

Agustí Villaronga:

„Femeile duc tot greul.”

Agustí Villaronga a venit la interviu cu amicul lui, scriitorul Antoni Aloy, care l-a ajutat în „medierea englezei noastre”. Au fost incredibil de amuzanți și în același timp am avut un schimb foarte bun de idei.

Ce părere v-ați format despre TIFF și Cluj în perioada scurtă de când sunteți aici?

Este frumos, foarte frumos. Am venit în România cu mulți ani în urmă, dar în București. Apoi l-am cunoscut pe Mihai la un festival și acum sunt aici și m-am îndrăgostit.

Credeți că sunt alte filme care vă reprezintă decât cele alese în 3x3-ul de la TIFF?

Am făcut opt sau nouă filme și am fost întrebat care mă reprezintă cel mai bine. Acestea trei sunt cele

care îmi descriu cel mai bine munca de-o viață, meseria. Ele reprezintă momente diferite din viața mea. *Cușca de sticlă* este primul meu film, *Marea* este la mijloc și *Pâine neagră* este cel mai recent, filmul cu care publicul se conectează mai ușor. Totul este mai ușor de înțeles pentru public.

Puteți să ne dați exemple de influențe cinematografice în cariera dumneavoastră?

Hitchcock, pentru modul în care folosește narațiunea. Modul în care a creat misterul, atmosfera specifică. Iubesc acele filme, pentru că încerc să simt filmele, să le înțeleg într-un mod diferit. De asemenea, din regizorii de acum, generația lui Lynch, îi ador. Dar cel mai interesant regizor pentru mine în acest moment este Michael Haneke, îl iubesc.

În filmele dumneavoastră putem vorbi despre o societate catalană sau una spaniolă?

Nu în mod special. Cred că doar două filme de-ale mele sunt conectate cu societatea catalană. Dar nu în acest moment, ci cu ani în urmă, după războiul civil. Acesta este momentul când vorbim despre catalani și nu altele. Nu este tema pe care o folosesc cel mai mult.

Sunt subiectele filmelor dumneavoastră influențate de copilăria după războiul civil?

Desigur. Pentru mine este ușor să

înțeleg poziția unui copil de după război pentru că am trăit acele timpuri.

În filmele dumneavoastră, cum este reprezentată femeia?

În mod normal, cred că, în filmele mele, femeile sunt foarte puternice – dragălașe, dar puternice. Reprezentarea cea mai comună a femeii este ca un obiect al dorinței, al atracției, dar, în filmele mele, femeile sunt ființe umane complete. Sunt mai multe femei în filmele mele decât bărbați. Admir femeile. Într-o lume a bărbaților, devin aproape invizibile, dar ele sunt cele care duc greul. Toate femeile din filmele mele sunt foarte umane, iar modul ăsta de umanitate le face mai bune.

Știi că terminați un nou film, *El Rey de la Habana*. Ați continuat cu temele obișnuite sau ați ales altele?

În mod normal încerc să abordez un nou subiect pentru fiecare film. Dar există mereu o conexiune, mereu este un lucru care va fi la fel. De obicei, filmele mele pun oameni în situații ca războiul, foamea și așa mai departe. Aici e la fel. Dar perioada din acest film e una de pace și e cea mai rea perioadă din istoria Cubei. Oamenii aveau probleme cu guvernul, cu rasișmul. Încerc să le dau o voce oamenilor care nu au una. Mulți dintre ei nu au abilitatea intelectuală de a înțelege ce li se întâmplă, dar majoritatea simt.

A consemnat Ion Indolean

Foto: Claudiu Morar

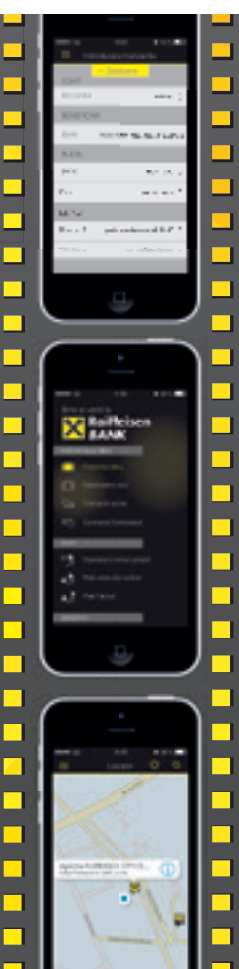

TV5MONDE LA TIFF 2015
 3EME PRIX DE LA JEUNESSE DU MEILLEUR FILM FRANCOPHONE
 TV5MONDE RFI ROMÂNIA INSTITUT FRANÇAIS

TV5MONDE
 CANALUL CULTURAL FRANCOFON MONDIAL

Viața fără CASH

Raiffeisen BANK

Împreună la FILM

TIFF
 Transilvania International Film Festival

Filmul tranzacțiilor simple începe cu serviciile Smart Banking!
 Utilizează Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile și poți câștiga
1 iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1
 Încă nu faci Smart Banking? Ia-ți serviciile și primești **garantat 1 GB net pe mobil!**

+2000 www.viatafaracash.ro

Perioada promoției în care poți câștiga un iPhone 5C pe zi sau un BMW Seria 1 este 20 aprilie - 15 septembrie 2015, inclusiv. Regulamentul este disponibil gratuit în agenții și pe www.viatafaracash.ro. Premiul garantat, constând în 1 GB trafic internet, se oferă la activarea serviciilor Raiffeisen Online și Raiffeisen Smart Mobile, în perioada 25 mai - 30 iunie 2015, prin aplicarea la standul Raiffeisen Bank de la TIFF sau pe www.viatafaracash.ro.

Bun venit în TRANȘILVANIA

SILVA

ADMIRATOR OFICIAL AL FILMULUI DE VALOARE **SILVA** | **TIFF**

18+

InterogaTIFF

Agustí Villaronga: „Women carry the weight.”

Agustí Villaronga came to the interview with his pal, writer Antoni Aloy, who helped him in „mediating our English”. They were incredibly fun to speak with and at the same time we had a very good exchange of ideas.

How do you find TIFF and Cluj in the short time you've been here?

It's nice, very nice. I was in Romania many years ago, but only in Bucharest. But then I met Mihai at a festival a few years back and now I'm here and I love it.

Do you think there are other films of yours that represent you more than the ones selected by TIFF?

I made eight or nine films and they asked me to choose three that represent me best. This three are the ones that describe best my life work, my job. They represent different moments in my life. *Crystal Cage* is my first film, *The Sea* is in the middle and *Black Bread* is the latest, the film most connected with the audience. Everything is easier to understand for the audience.

Can you give us some examples

of cinema influences in your career?

Hitchcock, the way he used storytelling. The way he created mystery, the specific atmosphere. I love his films. I try to feel them, to understand them differently. Also, the directors now, the Lynch generation, I love them. But the most interesting director for me right now is Michael Haneke.

Are your movies more about the Catalan society than the Spanish one?

Not really. I think only two of my films are very connected to the Catalan society. But not to the present society – we are talking about years ago, after the civil war. We talk about Catalan people in those films, but not the others. It is not my number one theme.

Did your post-civil war childhood influence the topics of your movies?

Of course, for me it's easy to understand the perspective of a child after the war. I lived in those times.

In your movies how do you relate to the representation of women?

Normally I like to think that, in my films, women are very strong. They are sweet, but strong. Women are usually depicted as objects of desire, of attraction, but in my films they are complete human beings. There are a lot of women in my films, more than men. I love how women are. They become almost invisible in the world of men, but they are the ones that carry the weight. All of the women in my films are very human, and this kind of humanity makes them better persons.

I know that you are about to finish a new movie, *El Rey de la Habana*. Is it one of your usual

Foto: Claudiu Morar

themes, or will this one be different?

Normally I try to find new themes. But there's always a connection, always a thing that will stay the same. Usually my films put people in situations such as war, famine and so on. In this one, it will be the same. But it will be a period of peace – the worst period

in the history of Cuba. People had problems with the government, with racism. I try to give a voice to the people who don't have one. They don't have the intellectual ability to understand what happens to them. But still, they can feel what is going on.

Interview by Ion Indolean

InterogaTIFF

Bent Hamer: “I like debuts. Directors can't protect themselves”

Bent Hamer is celebrated at TIFF in the 3x3 section. He is a melancholic and relaxed Norwegian filmmaker. We met right after the Q&A for his feature debut *Eggs*, which he said he hadn't seen in a long time. We talked about the mysterious ways of cinema and about his career.

Foto: Claudiu Morar

What do you feel, now that you've seen your first feature film, *Eggs*, after a long time?

It's a little melancholic, I couldn't help thinking about the shootings. Both actors are gone, so it's hard to just watch the film and not think about that time and the people you worked with, so I'm a little mixed up.

How do you find topics for your movies?

You too probably had a book in Romania on how to live your life to become a happy family. It's amazing to read it, because it's about anything: how to cook, how to make your clothes, how to live your life, how to ask a lady out. Anything. And that book, when I made *Kitchen Stories*, it's just one diagram taken from it.

Does the humour in your movies come with the topics or do you construct it during production?

There are a lot of ideas. I construct it before and during the making of the movie. The script is just a potential. It's very important to be open minded. You need to be sure you have the possibility to do it, in terms of money, time, organisation. If people come with better ideas, you have to make room for them, and it doesn't matter if they come from the coffee guy.

How does it feel to make movies in English and then return to movies in Norwegian?

I went to Cannes with *Eggs* and I met Jim Stark and we wanted to do something together. It would have been interesting to do something in

US. He sent me a few scripts, but I wasn't very positive. Then I remembered I had read Bukowski when I was younger and I thought that there was something about him I wanted to explore. I mentioned *Factotum* and *Post Office*, the second was not available, but the first was. Then, I was kind of nervous, I read it again, I liked it a lot and I told him we should try doing it. When you say yes to something you don't know in a way, it is always scary.

You have made a lot of movies with old men, who have existential problems. How do you see ageing?

I would say that's a leading question. Old people are aloud to express their integrity, they do as they want. When you are getting older, there are certain privileges. I stayed a lot with old people when I was young. If I'm still alive and I'm getting older, I feel I am quite happy. As long as you are healthy, it is ok. Everybody say it and now I am saying it myself.

At this edition of TIFF, we can see your latest movie and two of your first movies. Which of them best represent you, at this point in your life?

It's impossible to say. There is something special about the first one you make – you are quite naked in a way, you can't deny anything. I like to watch first films, because directors couldn't protect themselves when making them.

Interview by Ion Indolean

■ Concert

TORD GUSTAVSEN & SIMIN TANDER

We invite you to enjoy a mesmerising performance by two word-class musicians. Famous jazz pianist **Tord Gustavsen** will perform alongside

Afghan-German singer **Simin Tander** today at the **Student House, at 8 p.m., as part of the NORWAVE program.**

At 44, Gustavsen is one of the most prolific contemporary pianists. His music is sophisticated, but instantly

memorable and his performance style is considered unique. Simin Tander is one of the remarkable voices of contemporary jazz, a rising star in the truest sense, with her surprising mix of original western jazz with middle-eastern rhythms.

■ Concert at Casa TIFF

MOEBIUS AND SATELLITES

An alternative double feature starts at 9:30 p.m., tonight at Casa TIFF. We're going to enjoy a double concert with Moebius and Satellites, two Romanian alternative bands that concoct oniric/psychedelic or grungy/pizazzy music. Moebius have just celebrated their two year anniversary, two years in which they have pleasantly drip-fed our expectations with songs like *G* (as it so happens, this song has celebrated its two year anniversary as well), *RoboŃi Japonezi*, *Stranger*, *German Siren* or *Kailash* and their music is a mixture of dream shards and psychedelic vertigoes that converge towards sonic supernovas, a series of audio-mosaics that are continuously exploding.

Satellites are some sort of semi-anomaly on the Romanian musical scene, a creature seldom met in these parts. Satellites is a two-man group that manages to sound like many bands with more experience

and musical background would like to sound. That is, professional, with excellent production values and with incredible energy.

– Cătălin Mesaru

■ Places to see in Cluj

Foto: Claudiu Morar

While in Cluj-Napoca make sure you visit the Art Museum, in Unirii Square, a significant landmark of the town that hosts numerous exhibitions, both permanent and temporary. Along with a journey through the evolution of Transylvanian art, you can visit four other contemporary art showcases – decorative art, photography and painting. Also, the Art Museum is one of the TIFF locations, hosting a photo exhibition opening (STOP CADRU by Silviu Ghetie – June 4) and five EducaTIFF workshops for high school students. And while you're at it, you can move a little up street, on Memorandumului Street, for The Transylvanian Museum

of Ethnography. Here you can visit an exhibition that opened yesterday, "Galactica Ethnology", and aims to celebrate, as each year, the LEGO Fans' Week. Also, you can take a walk through our version of the Central Park and visit the old casino, a Viennese-inspired palace turned into an urban culture centre. You can, afterwards, enjoy a coffee or a nice meal by the lake, at Chios restaurant. Since we're mentioning parks, after a film projection at Iulius Mall, you can enjoy some peace and quiet at Iulius Park, a rather newly arranged square that, as of yesterday, has the first green stage in Cluj-Napoca.

– Rucsandra Pintea

Number 1 premium automotive brand in Romania.*
Number 1 technology for the world, made in Romania.

Mercedes-Benz
The best or nothing.

*according to 2014 DRPCV registration data.

Competiție

Nopti de vară

Franta, anii '50. Un notar respectabil, căsătorit și cu zero interes pentru societatea din care face parte își găsește un refugiu în casa de vacanță. Acolo, departe de oraș, soție și hârțogăraie, notarul Michel devine gospodina Mylene și ia lecții de comportamente și atitudini demne de o adevărată doamnă, de la un alt travestit. Mario Fanfani e mai interesat de contextul francez cincizecist decât de secretele unui tarvesti cât mai reușit. Războiul din Algeria (deja pierdut, care agită sensibilitățile), rigoarea socială și conformismul (general acceptat ca doctrină oficială) și evenimentele oficiale din urbe sunt chestiunile pe care Michel le poate ignora atâta timp cât devine Mylene. Treptat ascunzătoarea lui devine un adevărat cuib de socializare pentru Mylene și alte pseudo dudui. Al doilea film

al lui Fanfani nu optează nici pentru glamul, nici pentru trashul care sunt *de rigueur* în abordarea unor subiecte similare. *Nopti de vară*

este de fapt, un film despre futilitatea escapismului.

Cristi Mărculescu

Melbourne

Cinematografia iraniană recentă are un loc comun în personajele care tânjesc după altă țară, în care să se poată dezvolta descătușat. În unele filme e Franța, în altele, Canada, aici e orașul Melbourne, Australia – locul spre care cuplul de protagoniști are bilet de avion la ora nouă seara, în aceeași zi în care camera îi surprinde făcându-și bagajele. Între momentul zero în care personajul feminin (Negar Javaherian) acceptă să ia în grijă bebelușul unei vecine și momentul definitiv al plecării, trec doar câteva ore, în care reușesc să se perinde prin apartamentul lor din Teheran toate tipologiile de vecini și de rude care au inspirația să vină în vizită în cele mai nepotrivite momente. Un eveniment cu grele implicații pentru cei doi face ca agitația din jurul plecării lor să fie tot mai greu de gestionat.

Deși câteva scene din *Melbourne* m-au făcut să cred inițial că acesta e urmarea mai modestă a hitului *Nader și Simin* (TIFF 2011), se dovedește că rețeta persană de dramă psihologică într-un apartament e încă proaspătă și prolifică.

Georgiana Madin

Focus Norvegia

Norwave

Filmele norvegiene incluse în acest focus, chiar dacă sunt foarte diverse – vechi sau foarte noi, comedii lejere, drame apăsate sau nebunii cu zombi naziști, au în comun o reflexivitate specifică, miza lor fiind natura umană.

Odisee alb-negru din 1957 despre supraviețuire și solidaritate inspirată de evenimente reale, *Nouă vieți* a fost votat în 1991, cel mai bun film norvegian realizat vreodată. Jan Baalsrud, singurul supraviețuitor al unei misiuni de sabotaj eșuate în Norvegia ocupată de naziști în iarna anului 1943, traversează munții către Suedia, ascunzându-se de naziști cu ajutorul localnicilor, orbit de zăpadă și forțat să-și ampute-

ze degetele degerate.

Goana după Berlusconi e o comedie politistă sucită a regizorului Ole Endresen (unul dintre regizorii seriei Netflix *Lilyhammer*) care suportă cu ușurință comparații cu filmele lui Guy Ritchie. Bjarte, un jocheu cândva faimos, acum supraponderal și în declin se trezește cu datoriile preluate de niște mafioți, strâns cu ușa să plătească hobbyurile extravagante ale nevastei nimfomane. Singura varianta pare să fie

Goana după Berlusconi

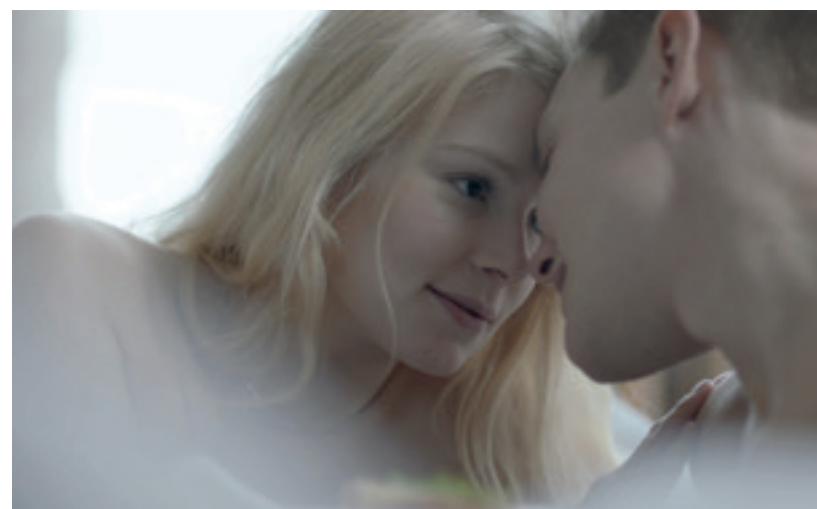
să măsluiască o cursă drogând calul favorit, Berlusconi, dar bineînțeles că ceva merge prost.

Cineva ca tine, primul film al lui Eirik Svensson, explorează o poveste de dragoste care pune la îndoială până la un punct rețetele cinematografice clasice. Finlandeza Kaisa îl întâlnește pe norvegianul Jacob într-o vacanță în Istanbul. Se îndrăgostesc, dar nu apucă să se cunoască foarte bine. Mai târziu, mutându-se la Oslo, Kaisa întâlnește întâmplător un Jacob diferit care nu-și mai aduce aminte de întâlnirea lor. Tensiunea dintre protagoniști, surprinși mai mereu în momente interstițiale sau de tăcere inconfortabilă, e subliniată excelent prin imagini.

Tot oarecum fragmentar, dar mult mai dur, *Scrisoare către rege* spune poveștile unor refugiați kurzi care sunt duși pentru o excursie de o zi la Oslo. Venind din aceeași tabără de refugiați, împart același autocar, dar povestea fiecăruia evoluează diferit pe măsură ce motivațiile lor sunt devaluate – de la dragoste, la răzbunare.

După succesul internațional al filmului *Cumplit de fericită* (premiat la Sundance și proiectat în focusul norvegian din TIFF 2011) regizoarea Anne Sewitsky revine cu *Dor de casă*, o nouă explorare a intimității și sentimentului familial. Charlotte își întâlnește la 27 de ani pentru prima oară fratele vitreg, Henrik, dar cei doi au dificultăți în a se raporta unul la altul ca frați.

Domnișoara Julie, filmul muzei lui Ingmar Bergman, Liv Ullmann, este o adaptare cinematografică după August Strindberg. Cu Jessica Chastain, Colin Farrell și Samantha Morton în rolurile principale, drama jucată în engleză se desfășoară preponderent în spațiul bucătăriei unui conac la finalul secolului XIX, escaladând încet și apăsător, poate făcând

Cineva ca tine

Scrisoare către rege

exces de emfază teatrală pe alocuri. Domnișoara Julie e aristocrată, dar e atrasă de Jean, valetul casei, iar lucrul ăsta va provoca o tragedie.

Optimistele sunt niște bunicuțe simpatice care joacă volei. Documentarul norvegiano-suedez tratează cu umor și căldură lupta cu îmbătrânirea în interviurile și scenele de acțiune cu protagonistele între 66 și 98, de ani pe principiul "bătrânii fac lucruri trăsnite". Miza narativă e pregătirea pentru un meci oficial cu o echipă de moși suedezi – care devine un spectacol geriatric total în viața ei și a echipajului. Gunhild Magnor.

În *Împotriva firii*, Martin, un bărbat de vârstă mijlocie, pleacă singur într-o drumeție în pădure, într-un weekend. Conflictul filmului se derulează prin monolog interior, protagonistul punând mereu la îndoială viața sa alături de soția și băiatul lor – de la sex la calitatea sa de tată. Soluțiile se derulează rapid în mintea sa și câteodată se lovesc brusc de realitatea naturală sau de vreo situație socială accidentală. Filmul e necenzurat, frământările lui Martin fiind tratate vizual explicit.

Radu Meza

FICTIUNE,
ARTĂ, COMEDIE,
HORROR, ACȚIUNE,
ROMANCE, THRILLER,
SF, AVENTURĂ, DRAMĂ

... toate continuă la tine acasă

www.upc.ro

upc

Friday, May 29 - 10:00

TIFF 2015 IMDB Movies CinemaJia Movie Show...

Colors Cine... CineTrailer MUBI AiloCine

SensaCine Movie Quizz iFilmfest

Phone Mail Calendar Messages

trend
communication

Partener tradițional TIFF

pepsi®

CONQUER THE NIGHT!
#LIVEFORNOW

Photo: Pepsi-Cola și The Pepsi Center sunt mărci înregistrate ale PepsiCo, Inc.

Fără Limită

Spaime nemțești

Spaime nemțești este un triptic cinematografic care-i strânge laolaltă pe Andreas Marschall (al cărui film *Masks* a fost proiectat în cadrul TIFF), Michal Kosakowski (care a fost prezent la TIFF cu *Zero Killed*) și, nu în ultimul rând, regele absolut al morții, creatorul excelentelor și intens perturbatoarelor filme *NEKROmantik* și *Schramm*, controversatul Jörg Buttgerreit. Cei

trei s-au înhămat la trei scurtmetraje, care mai de care mai provocatoare și mai nebunești. Primul, *Final Girl*, al lui Buttgerreit, aduce cu sine multe din mărcile stilistice ale regizorului și imagistică recognoscibilă din alte lucrări ale autorului. *Make A Wish*, al doilea segment, cel al lui Michal Kosakowski filtrează problema nazismului prin intermediul unui exercițiu de rocadă corporală

(facilitată de un talisman magic). Segmentul final, *Alraune* (denumirea în germană a mandragorei), regizat de Andreas Marschall vine din zona unor filme ca *Cigarette Burns* (segmentul lui John Carpenter din *Masters of Horror*), *8 MM* sau chiar *Cu Ochii Larg Închiși*, unde linia dintre realitate și halucinație este difuză.

Cătălin Mesaru

În pivniță

Hălci de carne alb-rozalie în diverse stadii de disperare existențială - cam așa își vede austriacul Ulrich Siedl compatrioții. Întorcând-se la documentar, Siedl merge un nivel mai jos în analiza austriacului de rând, la propriu, explorând ce fac oamenii în beciurile lor. Poate mai mult ca-n alte locuri, în Austria beciurile sunt folosite pentru hobby-urile proprietarilor, oricare ar fi acelea. Ar putea fi colecționarea de obiecte naziste și cenacluri despre superioritatea ariană, ar putea fi camere de tortură și fetișuri WC pentru un cuplu

BDSM, ar putea fi casa păpușilor pe care proprietara le scoate din cutii roz pentru a le săruta, ar putea fi o colecție de capete de animale vânaute în Africa. Pivnițele austriecilor sunt domeniile de vânătoare ale dorințelor care nu și-ar avea locul la câțiva metri deasupra, pe străzi impecabile și în sufragerii cochete. Trebuie spus că unele povești au fost nișel modificate de Siedl și nu sunt 100% documentar, dar aromele naturii umane captate de regizor sunt autentice și de la sursă.

Mark Racz

3x3

Agustí Villaronga

Realizator al primului film de limbă catalană premiat pentru regie cu un Goya, Agustí Villaronga e un cineast cum rar s-a văzut pe ecranele românești. Atractivitatea lui - limitată

până acum la nivelul regional și de cult - e în creștere; între secțiunile de la TIFF concentrate pe regizori, e mai mult ca sigur ca proiecția filmelor lui să genereze cele mai multe șocuri, respirații trepidante și

râsete suprimate. Cu debutul în lungmetraj *Tras El Cristal*, Villaronga s-a folosit de vinovăția plăcerii senzuale a cinema-ului pentru a testa limitele publicului la spectacolul torturii. Po-

vestea unui medic nazist refugiat cu familia în Spania, imobilizat într-un tub de respirație gigantic și îngrijit de un fost minor pe care l-a abuzat, *Tras El Cristal* oscilează între *horror* fatal și farsă insolentă. Registrele de gen se schimbă la fel de rapid cum apare tragedia într-o telenovelă. Villaronga e departe de Almodóvar, nu plonjează cu totul în sucul melodramei. La el, inconsistența reacțiilor personajelor e folosită pentru amplificarea terorii. Pe lângă faptul că e unul dintre rarele filme despre nazism proaspete ca abordare, care evită elegant zona morală sterilă, *Tras El Cristal* e foarte reușit stilizat gotic-expresionist, așa că-și permite să marșeze fără sfială pe incapacitatea de a-ți desprinde ochii de splendoarea celor peste cincizeci de nuanțe de cobalt.

Tema abuzului de natură homoeoterică din primul film, dar și retrogradarea femeii la statutul de ființă asexuală, capătă proeminență în *El Mar*, la fel cum instinctele lui Villaronga de a jongla sarcastic cu falsa expectativă se ascut. Bazat pe un roman de Blai Bonet, *El Mar* e despre destinele a trei prieteni (Ramallo, Manuel și Francisca) marcate definitiv de o crimă și un suicid la care au fost martori în copilărie, în timpul Războiului Civil Spaniol. Aflați tot într-un spațiu claustrofobic, aici un sanatoriu de tuberculoși unde cea mai mare dorință e să nu ajungi la Camera 13, cei trei cad pradă unor impulsuri sexuale răvășitoare

pe care Villaronga le gestionează prin umor sec. Dacă *El Mar* se folosește mai evident de mijloacele melodramei decât primul film, e pentru ca Villaronga să-și demonstreze talentul de a le ironiza cu tonuri de suspans afectat și răsturnări de situație asumat rizibile. Atmosfera de perpetuă amenințare și incertitudine cu nuanțe gotice e și mai potențată decât la debut.

Jocul de-a ambiguitatea morală e dus cu o treaptă mai sus în adaptarea după romanul lui Emili Teixidor, *Pa negre*. Aici, Villaronga iese din decorul vilelor somptuoase și al sanatoriilor, dar preocuparea pentru decada imediat următoare Războiului Civil e reluată prin ochii unui copil nevoit să tranșeze o cantitate greoaie de informații contradictorii despre familia lui, persecuțiile politice despre care aude și corectitudinea taberelor care îl înconjoară. Villaronga are grijă ca miopia spectatorului să se alinieze perfect cu cea a protagonistului și amândoi asistă perplexi la spectacolul unor aluzii care nu se materializează niciodată pe ecran; în continuare, personajele trec printr-o diversitate derutantă de reacții într-un timp foarte scurt și nu de puține ori se află la granița fragilă dintre ridicol și dramatic. Această calitate merge însă ca o mânășă peste caracterul mercurial al adevărului istoric la Villaronga.

Georgiana Madin

Proiecție-maraton

Micuțul Quinquin

M ini-seria TV semnată de Bruno Dumont pentru Arte este cam tot ce era la vremea lui *Twin Peaks*. O incursiune într-un oraș mic și anost, pe care un hoit descoperit (într-o vacă!) îl aruncă în cele mai absurde și fascinante haosuri. Evident există și diferențe - amplasamentul maritim picardesc, lipsa vreunui fetiș pentru

cafea și butuci -, dar straniețata tuturor personajelor, mai mult sau mai extrem de mult duse cu pluta implicate este foarte *twinpeaks-esque*. Regizat de Dumont cu o mână forte, perfect capabil de cadre sufocant de austere în perfecțiunea lor, *Micuțul Quinquin* este nesperat de distractiv, teribil de abstract și, da, exact la fel de memorabil ca un grup de copii

jucându-se cu o grenadă. Must See și pe rezon de *auteur* (Dumont, genial și când e cuminte, și când se suie pe pereți) și la rigoare, pentru că nu orice serial ajunge prin topurile de filme ale Cahiers du Cinema. Proiecție maraton unică, în numele Cinemaului și al francofoniei. Nu o ratați!

Cristi Mărculescu

Must see - Ce se-ntâmplă, documentarele?

Cine l-a răpit pe Johnny?

D omentarul abordează cazul lui Johnny Gosch, în vârstă de 12 ani, răpit în 1982 în timp ce livra ziare, unul dintre primii copii dispăruți ai căror poze au apărut pe cutiile de lapte. Reflectarea mediatică fără precedent oferă un material de arhivă bogat pe care se sprijină acest film care explorează o serie de piste conspiraționiste, dar în

același timp subliniază felul în care relația părinților copiilor dispăruți cu mass-media a declanșat un fenomen național în Statele Unite. Misterul cazului central e expandat dincolo de tragedia unei familii, se răsfrânge asupra abordărilor tuturor cazurilor ulterioare, atât din punct de vedere al eforturilor părinților disperați, cât și din punct de vedere

al acoperirii mediatică, de multe ori pasibilă de exploataționism. Cazul vechi de 33 de ani, așa cum este prezentat în emoționantul *Cine l-a răpit pe Johnny?*, e încă e un mister, prezentat ca un soi de mit național, cu multe întrebări fără răspuns lansate în testimoniale.

Radu Meza

După 25 de ani

Dansatorii din Dessau

M ai *culture clash* decât atât nu prea se poate: *trash*-ul culturii pop americane optzeciste implementat în rigoarea socialistă a RDG-ului. Adică unul dintre cele mai simpatice filme posibile, despre cum niște adolescenți pregătiți pentru performanțe olimpice se dedau la breakdance. În Germania de Est, în 1985. Succesor demn al tendințelor comunisto-id-nostalgie deschis de *Goodbye Lenin*, filmul cu breakdance RDG-ist are tot ce îi trebuie. Patru protagoniști simpatici, un scenariu

de comedie bine reglat, ceva socialism cu care putem empatiza, nu musai la modul nostalgic. Jan Martin Scharf are suficient fler vizual cât să maximizeze orice mișcare de breakdance și orice detaliu de epocă, de la designul de produs socialist până la intruziunea statului în viața și performanțele sportive ale tineretului. *Dansatorii din Dessau* este comedia cu adolescenți a ediției 14 de TIFF și este un *crowd pleaser* delicios. De neratat.

Cristi Mărculescu

Umbre

Noapte bună, mami!

ubirea de mamă nu-i joacă de copil. Sintagma funcționează, în cazul filmului de față, altfel decât în mod normal: cei doi copii, protagoniștii acestei povești dată-toare de piele de găină, nu se joacă atunci când își iubesc mama. Întrebarea este: ce fac atunci când cred că mama lor nu e cea adevărată? Astfel începe austriacul *Noapte bună, mami!* Cei doi tineri protagoniști nu-și mai recunosc mama în momentul în care aceasta se întoarce acasă cu fața bandajată. Cei trei locuiesc singuri, aproape izolați, înconjurați de peisaje hiper-bucolice, prilej numai bun

pentru un *thriller* intens psihologic, mustind de paranoia și care întoarce pe toate părțile noțiunea de dragoste de părinți. Cruzimea și teroarea psihologică funcționează de minune aici, copiii fiind parcă o variantă incipientă a celor din *The Village of The Damned* - nu au puteri supranaturale, dar malițiozitatea este acolo, în sufltele lor. Pe măsură ce filmul plonjează din ce în ce mai mult spre final, vei fi stors complet de vlagă și lăsat cu gura căscată, scâncind și privind ecranul printre degete.

Cătălin Mesaru

■ TIFF la cald

Ieri, în Weekend la castel și TIFF Campus

Foto: Claudiu Morar

Cetatea micilor antreprenori, din cadrul EducaTIFF, le oferă în acest weekend copiilor între 7 și 14 ani prilejul să învețe meșteșuguri și meserii, vechi și noi, care să le dezvolte pasiunile și aptitudinile. Ieri, încă de la intrare, copiii plini de energie alergau spre corturile amenajate pentru activități. La fiecare pas un copil se lăuda cu un obiect din lut, meșterit de propriile mâini sau cu câteva cupoane obținute la ateliere. Părinții încântați

supravegheau de la distanță fie lecția de tras cu arcul, fie dansul tribal pe ritmuri de tobe și fluiere. În fața fostului grajd, pe pajiște, mâini bătrâne, dar dibace învățau fetele arta cusutului la război, iar la câțiva pași distanță, micuții aventurieri porneau într-un tur al Europei.

Aseară, la 20:30, lumea a început să se adune pentru programul de seară. Cu pături, căței și termosuri, oamenii au început să își caute locurile și să sociali-

zeze în așteptarea artiștilor de la Compagnie des Quidams. Pentru mulți dintre cei aflați pe domeniul Banffy, seara deschiderii oficiale a festivalului a fost cea care i-a făcut să își dorească să vadă încă o dată spectacolul de lumini oferit de artiștii francezi. Vibrația așteptării și atmosfera caldă s-au transformat în butaforia perfectă a unui basm, atunci când zgomotul de tobe a anunțat momentul mult așteptat. Printre scaune și spectatori, îmbrăcați în alb, cu cozi

lungi, ca niște personaje japoneze desenate, actorii s-au poziționat simetric pentru a-i face pe toți cei prezenți să vadă cât mai bine ceea ce avea să urmeze. Din piepturile lor s-au ridicat semeți cai albi, care i-au făcut pe toți cei prezenți să exclame entuziasmați.

La TIFFCampus, după-amiaza a început într-o manieră foarte relaxată. În parcare din fața căminului IX din Campusul Hașdeu, participanții s-au delectat cu meciuri de futsal, badminton și

muzică. Piezișă a fost cuprinsă de muzica electronică a trupei Golan. Cei prezenți s-au simțit excelent pe ritmurile DJ-ilor. Aceștia au întreținut atmosfera atât cu piese cunoscute din repertoriul lor – „Promises” și „Lonely Nights” – dar și cu unele mai puțin populare. A urmat trupa ROA, moment în care publicul s-a mai dezmoșit, iar strada a fost împânzită atât de tineri, cât și de iubitori veterani ai muzicii electronice. Simultan, amestecată cu fundalul sonor venit de pe Piezișă, a avut loc proiecția filmului *Povești trăsnete* – comedia neagră regizată de Damián Szifron, care a deschis oficial TIFF 14. În premieră probabil pentru Campusul Hașdeu, pelicula a reușit să umple scuarul din fața căminului, iar scaunele puse la dispoziție de către organizatori nu au fost suficiente. Tinerii cinefili au urmărit filmul, printre râsete, fie de pe scaunele scoase din camere, de pe pături, ori pur și simplu stând pe jos. Proiecția a fost urmată de o sesiune de Q&A cu actorul Walter Donado, interpretul lui Mario.

Roxana Badea & Rucsandra Pinte

NOUTĂȚI LA

TIFF SHOP

Povestea unei transformări

Bannerele stradale TIFF devenite genți și alte produse unicat

Vezi povestea lor pe shop.tiff.ro

shops @

CASA TIFF

PIAȚA UNIRII

Zilnic 11:00 - 23:00